

אתה. ואיבון (חיבבי) מפרישין לזואת מזחה, דאייהו שלמא דביתה, ואיבון זוניגא חדא.

אתא אהרן קדישא ובנוו, ועל ידייהו מתקרבין תרוויהו, איזדווג זה בזאת. הדא הוא דכתיב, (ויקרא טז) בזאת יבא אהרן אל הקדש. זה קרבן אהרן ובנוו. ואיבון מזוגי למילפא קדישא עלאה במטרוניתא, ועל ידייהו מתברכאנ עלאין ותתאין, ומשתבחין ברכאנ בכלהו עלמין, ואשתכח כלל חד בלא פרודא.

ואי תימא, אמאי לא כתיב זאת קרבן, לך רבא זאת לאתריה. לאו הци, דהא כהנא מעילא קא שרי לאיתאה זוניגא לה לכנסת ישראל, עד דמטי להאי זה, לאיזדויגא בזאת ולקרבא לוון כחדא. ו בגין כה כהנא אשלים קרבנא וקרביב זוניגא, זפאה חולקיהון בעלמא דין ובעלמא דאייה.

רבי חייא ורבי יוסף הו אזי מאושעא לטבריה, אמר רבי חייא, כתיב (תהלים קלט) כי בחר יי' בציון וגוי. זאת מנוחתי וגוי, לומניין קראן להאי חבריא פלהו בכורא, בגין דאייהו (ס"א דציוון אייהו) רחמי. והכא קרא נוקבא קרא ליה.

אמר רבי יוסף, הבי שמייע לי מבונצינה קדישא, (אבל) בשעתא זוניגא איזדווג כחדא, לאחזהה דהא

נוקבא אתכליות ביה בכללא חדא, אתקרוי נוקבא
בשםא (דרכורא), דהא פדין ברכךן דמטרוגניתא אשתקחו,
ולא הווי בה פרישותא כלל. ועל דא למושב לו כתיב.
וכתיב כי בחר יי' בציון, בציון הייקא, בהונא דאית
בגوية דשריא ביה, ולא כתיב לציון. וכלא חד, בין
דקרו להאי בשמא דרכורא, ובין דקרו להאי בשמא
דנוקבא כלל חד ובדרגה חד קיימי.

(פתח רבי יוסי ואמיר), ועל דא כתיב, (תהלים פז) ולציון יאמר איש
ואיש יולד בה. חד לדינה, חד לרחמי. כה מזדווגי
בחדר באזוגא חד, פדין ציון אקרי, ציון וירושלים
אשרטמולע, ואשתכח חד בא בדא תליה.

פתח רבי יוסי ואמיר, כתיב (ויקרא ב) והתקדשותם (דף ל"א ע"ב)
והייתם קדושים. מאן ד מקדש גְּרָמִיה מלרע,
מקדשין ליה מלעילא. מאן ד מסאייב גְּרָמִיה מלרע,
מסאיין ליה מלעילא. מקדשין ליה מלעילא יאות, דהא
קדושה דמאריה שריא עליה, אבל מסאיין ליה מאן
אתר. וαι תימא מלעילא, וכי מסאיותא שריא לעילא.
 אמר רבי חייא, הינו דתגינן, בעובדא דלחתה אתער
עובדא לעילא. אי עובדא דלחתה היא בקדושה,
אתער קדושה לעילא, ואתרי ושריא עליה, ואתקדש
ביה. וαι איה אסתאב לחתה, אתער רוח מסאיותא

לעילא, ואתי ושריא עלייה, ואסתאב בהה. דהה בעובדא תליא מלטה.

דהה לית לך טב וביש, קדושא ומסאותה, דלית לייה עקרה ושרה לעילא. בעובדא דלהתא אתער בעובדא דלעילא, מה דתלי בעובדא, בעובדא אתער לעילא, ואתעביד בעובדא. ומה דתלי במלין, במלין. כ"ד אתגוז במלה, אתער הבי לעילא.

ואי תימא, מלה מה אתער. אלא הבי כתיב, (ישעה נח) ודבר דבר. ההוא דבר, אתער מלה אחרא לעילא, דאקרי דבר. (הושע א) דבר יי' אשר היה. (שמואל א, ג) ודבר יי' היה יקר. (תהלים לג) בדבר יי' שמים נעשו. דהה תנינן, היהיא מלה סלקא, ובקע רקייעון, עד דסלקא (ס"א דאתיני שבא) בדוכתיה, ואתער מה דאתער, אי טב, טב. אי ביש, ביש. ועל דא כתיב, (דברים כג) ונשمرת מכל דבר רע.

ד' מיגין בלולב, ואיבונ שבעה. וαι תימא דז' מיגין איבונ. לאו הבי, אלא ארבעה ניבחו ואיבונ מתפרשין לתלתא אוחרניין. בעובדא דלהוון אתعرو שבעה אחרניין לעילא, לאוטבא עלמא בכמה סטרין.

כנסת ישראל, אף על גב דאייה בכלא, מתברכא מבלהו שית, (ס"א ולאחרכאה מאינון שית) ומבהילא דעמיקה דמובעא, דנגיד ולא פסיק לעלמין מימי

דָנְגֶדָא (ס"א מלנגן) עלייהו, וינקא לבת. דהא בגין דאייה בות לה לעלמא עלאה ותתאה, אתרכא מביאו באתערותא דא. דהא בשעתא דכנסת ישראל אתרכא מביאו, כלחו עלמין אתרכון. על דא סובבים את המזבח כמה (ב"ד ע"ב) דאטמר.

יעוד באתערותא דא, שיתא כלחו מתרכא במיא, לאסתפקא ביה, ואשתאבין כלחו ממבייעא דיבנא (ס"א דימא) (דמיא) (ס"א דנחלא) עמייקא דכלא, לנחתא לעלמא. ובגין כה, בעין כלחו לחין ולא יבשין, לאMSCא ברכאנ לעלמא, בגין דאליגי אלין, כלחו לחין תדירא, וטרפין דלהון משתקחין תדירא, וזמן חדרותא דלהון בהאי זמנא.

וותגין בספרא דרב המונא סבא, דהא ההוא חילא דאתפקדא על אילgin אלין, כל חד וחד מאلين, לא בטיל ברכאנ דחרותא לעילא, אלא בזמנא דא. וחרותא דלהון כלחו לעילא, וחרותא דאליגין אלין לחתה, כלחו בזמנא דא הו. ואתערותא דלהון באינון קדיישי מלפה תלין. וכד ישראル נטלי לון, פלא אתר בזמנא דא, וועלמא מתרכא, (ס"א לכנסת ישראל מתרכא) לאראקה ברכאנ לעלמא.

כתיב (תהלים כט) **קֹול יְיַי עַל הָמִים אֵל הַבָּבּוֹד**, אמר רבי

יוסי, דא אברם. קול יי' בכח: דא יצחק. קול יי' בהדר: דא יעקב. קול יי' שובר ארזים: דא נצח. קול יי' חוצב להבות אש: דא הוד. קול יי' יחיל מדבר: דא צדיק. קול יי' יחולל אילות: דא צדק. וכלהו מתגדי על ימא (מיא) ואתשקיין במיא, לגילא. הדא הוא דכתיב, (בראשית ב) נהר יוצא מעדן להשקות את הגן. וכלהו הגי מתעריף ברכאנ לעלמא, מהויא שקיין, דאתשמיון כליה.

תא חזי, הגי שבע קלין, תלין במלחה דפומא בשאר יומי שטא, והשתא, לא תלין אלא בעובדא,inan עובדא קא בעינן, ולא מלחה. בגין דבזמנא דא, מברך לכל שטא.

ביום שבייעאה דחג, הוא סיומה דдинא דעלמא,
ו�탕ין נפקין מבוי מלפא, וגבירן מתעריף
ומסתימן בהאי יומא, וערבי נחל (טלין) בהו. בעינן
לאתערא גבורן למיא. ולסחרא ז' זמגין, לרואה להאי
מוזבח, ממיא דיצחק, בגין דאטמליא מיא האי בירא
דיצחק, ובד הוא אטמליא, כל עלמא אתרבא במיא.
ובהאי יומא גבורות בעינן למיא, ולסימא לון לבתר,
דהא (דף ל"ב ע"א) בהאי יומא מסתימי דינא. בגין
כך בעינן לבטשא לון בארא, ולסימא לון דלא
משתבחו, דהאי יומא אטערותא וסימא הוא. ועל דא
אטערותא וסימא הוא דעבדין בערבי נחל.

אמר רבי חייא וዳי הָכִי הוּא, ושפיר. וערבי נחל,
 מسطרא דנהל, נפקי גבראן. ובhai יומא מתער
 ומסימין. בהαι יומא כתיב, (בראשית כו) וישב יצחק ויחפור
 את בארות המים. בארת כתיב חסר. וישב, מהו וישב.
 אלא יומא קדמה דירחא, שירותא דיננא הוה בכל
 עלמא, יצחק קיימא לכורסיה למידן עלמא. בהαι
 יומא, וישב יצחק לאתערא דיגין ולסימא דיגין. ויחפור
 את בארות המים, לארקא גבורן לבגשת ישראל,
 לאתערא למאי, דהא מיא בגבורי נחתן לעלמא.

ובגין דאלין גבורן, לא נחתין אלא בעיבא, ויוםא
 דעיבא לא נייחא רוחיהון דקימי עלמא, אלא
 בגין דעלמא אצטريك להו. מי טעם. בגין דעלמא
 בדין אתררי, וכלא בעיא הָכִי. בגין כך כלא בעובדא
 תליא מלטה. ועל דא, פהנא בעובדא ותקונא דאייה
 עbid לחתא, אתערו עלאין ותתאיין לתקונא לוין,
 ומתקני על ידו.

אמר רבי יוסי הָא תנין, הערבה לדמייא לשפונו בהαι
 יומא, ומאי היא. אמר רבי חייא, אף על גב
 דלדרשא הויא דאתה, הָכִי הוּא ודא. דהא בהαι יומא
 בשפונו תליא, בהαι יומא פקיד מלכא למיהב פתקין
 לסנטירא, ומסתימי דיגין, ואסתים לשנא בישא

מעלמא. בַּיּוֹמָא קִדְמָא דִירְחָא שִׁירּוֹתָא דִידִינָא הוּא,
וְסִיּוֹמָא הֲפָא בְּהָאֵי יוֹמָא. וְהָא אֶפְמָר.

תָא חִזְיָה, בַּיּוֹמָא דָא שְׁלִמִין וּמְסִימִי עַמִין עֲוֹבֵדִי עֲבוֹדָה
זָרָה בְּרָכָאָן דְלָהּוֹן, וְשָׁרָאָן בְּדִינָא. וִישְׂרָאֵל בַּיּוֹמָא
דָא מְסִימִי דִינִין דְלָהּוֹן וְשָׁרָאָן בְּבִרְכָתָא. דָהָא לִיּוֹמָא
אַחֲרָא זָמִינִין לְאַשְׁתַעַשְׂעָא בְמַלְכָא, לְגַטְלָא מִינִיה
בְרָכָאָן לְכָל שְׁתָא, וּבְהָהָא חִדּוֹתָא לֹא מְשַׁתְכַחֵי בְמַלְכָא
אֶלָא יִשְׂרָאֵל בְלָחוּדִיהוּ. וַיָּמָן דִיתִיב עִם מַלְכָא, וַנְתַל
לִיה בְלָחוּדִיה, כָל מָה דְבָעֵי שָׁאֵיל, וַיְהִיב לִיה. וַעֲלָל דָא
יִשְׂרָאֵל שָׁרָאָן, וּעַמִין עֲוֹבֵדִי עֲבוֹדָה זָרָה מְסִימִי. וַעֲלָל דָא
כִתְיב, (מלאכי א) אַהֲבָתִי אַתֶּכֶם אָמַר יְיָ וְגֹו.

אמָר לִיה, הָא חַמִינָא לִיה לְעַשׂו בְשָׂלוֹה, בְמַלְכוֹ,
בְכְרִיכָן עַל אַיִן, וְשָׁלִיט עַל עַלְמָא, וְאַת אָמַר
וְאַשְׁים אֶת הָרִיו שְׁמָמָה. אָמַר לִיה, בְכָל אַתְר הַכִּי הָוּא.
כִּיּוֹן דְמַלְכָא קִדְישָׁא גַזְרָה, וְשָׁוֵי הָהִיא גַזְרָה
בְפִתְקִיה, קָרָא אַסְהִיד כִּמָה דְאַתְעַבֵּיד. וַעֲלָל דָא וְאַשְׁים
אֶת הָרִיו שְׁמָמָה, הָא שְׁוִיתִי בְפִתְקָא דִילִי. וּבָנָן פָל אַיִנָן
טָבָן דַגְזָר עַלְיָהוּ דִיִשְׂרָאֵל, דִכְתִיב, (יחזקאל יז) אָנָי יְיָ
דִבְרָתִי וְעַשְׂתִי.

(ויקרא ז) זוֹאת תּוֹרַת הָאָשָׁם וְזוֹאת תּוֹרַת הַמְבֻחָה וְזוֹאת תּוֹרַת
זְבַח הַשְּׁלָמִים זוֹאת תּוֹרַת הַחֲטָאת. רַבִי יְצָחָק אָמַר,

הָא אֹקְמוֹנָה אֵי לִתְתַּא דָא בְּכֹלָא. אֵי לְעִילָא דָא בְּכֹלָא. וּמְאָן דָא שְׂתַדֵּל בָאָרְיִיתָא, נְטָלָא לְחֻולְקִיה בְּכֹלָא, וְאַתְאָחִיד בְּכָל סְטְרִין, וְלֹא בְּעֵי לְקָרְבָא קָרְבָנָא עַל נְפָשִׁיה, וְהָא אַתְמָר.

רַבְיִ יְצָחָק פָתַח, (ירמיה ב) הַכְהָנִים לֹא אָמְרוּ אֵיה יְיָ וְתוֹפְשֵׁי הַתּוֹרָה לֹא יְדֻוּנִי וְהַרְוָעִים פָשְׁעוּ בָי. הַכְהָנִים, אֲלֵין כְהָנִים דְמִשְׁמְשִׁין בְכְהָנָה גְדוֹלָה, וּמְקָרְבִין מְלֵין קְדִישֵׁין לְאָתְרִיָה, וּמְיִיחְדִין יְהוּדָא כֶל חָד וְחָד בְּדָקָא חָזֵי. וְתוֹפְשֵׁי הַתּוֹרָה מְאָן אִינּוֹן תּוֹפְשֵׁי הַתּוֹרָה, וּכְיַכְהָנִי לְאוֹ תּוֹפְשֵׁי הַתּוֹרָה נִגְהָנוּ. אַלְא, אֲלֵין אִינּוֹן לִיוֹאֵי, דְתּוֹפְשֵׁי בְכָנּוֹרוֹת, דְאַתְיַיְן מִסְטָרָא דָאָרְיִיתָא. וְאַתְיַיְהָבָת מִסְטָרָא דָלְהָוָן אָרְיִיתָא. וְאִינּוֹן מִמְנָנוּ עַל שְׁבָחָא דְתּוֹשְׁבָחָתָא דְמַלְכָא קְדִישָׁא, לִיחְדָא לִיה יְהוּדָא שְׁלִימִם כְּדָקָא יָאֹתָה. וְהַרְוָעִים פָשְׁעוּ בָי. אֲלֵין אִינּוֹן רַבְרָבִי עַמָּא, דְאִינּוֹן רַעַיְן לְעַמָּא, כְּרֻעִיא דְמִדְבָר עַגְיִיה. וְאֲלֵין אִינּוֹן ג' דְרָגִין, דְבָעִיא לְאַשְׁתְּפָחָא תְדִיר עַל קָרְבָנָא, לְאַשְׁפָחָא רַעֲוָא לְעִילָא וְתוֹפָא, וְלְאַשְׁתְּפָחָא בְּרַכָּא בְּכָלָהו עַל מִין. פְהָנָא מְקָרֵב קָרְבָנָא, וְאַתְבָּוֹן לִיחְדָא שְׁמָא קְדִישָׁא בְּדָקָא חָזֵי, וְלְאַתְעָרָא סְטָרָא דִילִיה. וְלִיוֹאֵי אַתְבָּוֹן בְשִׁיר, לְאַתְעָרָא סְטָרָא דָלְהָוָן, (ד"ב ע"ב) וְלְאַתְכַלֵּלָא בְסְטָרָא דְכְהָנָא. וְיִשְׂרָאֵל

אתכזון לְבָא וַרְעֹותָ לְתִיּוֹתָא שְׁלִימָתָא, וְאַתְּפַגֵּעַ קְמִי מִלְּפָא קְדִישָׁא, וְהָאִי גְּטִילָ פֶּלֶא, וְאַתְּפַרְּחָ חֻבִּיה,
וְאַשְׁתַּכְחַחַתָּא חֲדוֹתָא בְּעַלְאִי וְתַתְאִי.

רַבִּי יְהוֹנָה פָּתָח, (תהלים כד) **הַמְּקֻרָה בְּמִים עַלְיוֹתָיו וְגַוּ.**
קוֹדֵשָׁא בָּרִיךְ הוּא כֵּד בָּרָא עַלְמָא, מְגֹו מִיא אֲפִיק לִיה, וְסִדְרָ לִיה עַל מִיא. מה עבד. פָּלָג מִיא לְתְרִין. פָּלָגוֹתָא לְתַתָּא, וְפָלָגוֹתָא לְעַילָּא. וְעַבְדִּ מְבִיהָו עַובְדִּין, מְפָלָגוֹתָא תַּתָּה עַבְדָּ וְתַקְנָן עַלְמָא דָא, וְסִדְרָ לִיה עַל פָּלָגוֹתָא דָא, וְאַתְּקִין לִיה לְעַילָּא עַלְיָהוּ. הַדָּא הוּא דְכִתִּיב, (תהלים כד) **כִּי הוּא עַל יָמִים יְסָדָה.** וְפָלָגוֹ אַחֲרָא סְלִקְיָה לְעַילָּא, וְתַקְרָר בֵּיה תְּקָרָאין עַלְאַיִן, הַדָּא הוּא דְכִתִּיב **הַמְּקֻרָה בְּמִים עַלְיוֹתָיו וְגַוּ.**

וְעַבְדָּ רְקִיעַ בֵּין תְּרִין פָּלָגוֹתִיא אַלְיִין, הַדָּא הוּא דְכִתִּיב (בראשית א) **יְהִי רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמִּים וְגַוּ,** וְעַלְיָהוּ אַתְּקִין וְסִדְרָ עַלְאַיִן קְדִישֵׁין מְגֹו טִיפִּי טִיפִּי בְּרוֹחָא דְאַתְּגֹזָר **בְּבִסְיָטָא** (ס"א בְּבּוֹצִינָא) (ס"א וְסִדְרָ מְלָאכִי עַלְאִי קְדִישִׁי, מְגֹו רֹוחָא דְאַתְּגֹזָר מְפֻמִּיה). **דְכִתִּיב,** (תהלים לג) **וְבָרוּחַ פִּיו כָּל צְבָאָם.**

וּבְאַלְיִין אַתְּקִין וְסִדְרָ מְזֻמָּרִי תְּוִשְׁבַּחֲתִיה בְּיוֹמָא, וְאַתְּעַרְבָּי בְּשַׁלְהָבִי אַשָּׁא. וְאַיְנוּ גְּדוּדִי חַיִילִין, אָמְרִין שִׁירָתָא בְּיוֹמָא, תְּוִשְׁבַּחַן בְּצִפְרָא, וְזִמְרָן בְּרִמְשָׁא. כֵּד מְטִי לְיִלְיָא, כָּלָהו פְּסָקִי שִׁירָתָא. לְעַילָּא

מִבְּיִיחָג, גְּדוֹדֵין דָּאשָׁא, בְּשַׁלְהוֹבָא תְּקִיף, קְיִימִין וּמְרִיחִין
אֲשָׁא דְּאֶכְלָא, וְאַהֲדָרִי לְאַתְּרִיהָו.

וְאַית בְּסַטְרָא אַחֲרָא, דְתַהוֹמִין סְלִקִין אַלְיָן עַל אַלְיָן.
וְאַית תְּהוֹמָא עַלְאָה, וְתְהוֹמָא תְּפָאָה, וּבְכְלָהָו
שָׁאָרָן מְאַרְיָהוֹן דְּדִינִין מְסַטְרָא דְּדִינָא קְשִׁיא. וְאַית בְּגַוְּ
סַטְרָא דְתַהוֹמָא תְּפָאָה, שַׁלְהוֹבָן דְּאַוְקָדִין זִיקִין נּוֹרִין,
מְמַגְנָן עַל דִּינִין דְעַלְמָא, לְאוֹקְדָא לְחַיְיבִיא בְּנוֹרָא,
דְבָגְדִי מְהַהְוָא נְהָר דִּינָור. וּכְלָהָו אֲשָׁא, וְחַיּוֹ דְלָהָו אֲשָׁא
דְלָהִיט, וְקְיִימִין בֵּין עַלְאָי וְתַתְּאָי.

וּכְדָתְנָא דְמִדְבָּחָא סְלִיק, מְתֻעְבָּרָן וּסְלִקִין מְהַהְוָא
דְרָגָא, דְקְיִימִין לְשִׂיצָה וּלְאַוְדָא, וְהָוָא נְגִידָא
דָאשָׁא תְּקִיפָא דְנָהָר דִינָור, דְאַיְהוּ תְּקִיף וּעַלְאָה, אַהֲדָר
לְאַתְּרִיהָ. וּכְלָהָו, מְתַהְבִּין מְתַגְנָא דְמִדְבָּחָא, בְּגַיְן
דְאַתְּתִקְנָת לְקַבְּלִי (ס"א מְדִבְּחָא) מְלַכָּא עַלְאָה, וּבְגַיְן כֶּד
מְתַהְבִּין מְפִיה, וְאַיְפָוּן קְרַבִּין לְהָכָא. וְתַבָּנָא אַחֲרָא סְלִיק,
וְהָא אַוְקִימָנָא, לְכָל חַד וְחַד, רְעוּתָא דְכָלָא דְסְלִקָא
לְעַילָא, דְאַיְהוּ נְיִיחָא דְרוֹחָא, לְגַבִּי מְלַכָּא קְדִישָׁא.

הָא אַתְּמָר, דְבְמִדְבָּחָא סְלִקָא וְאַתְּחַזִּי אָוּרִיאָל, כְחַיּוֹ
דְחַד אֲרִיאָתְקִיפָא, רְבִיעַ עַל טְרִפִּיה. וְהָוָי חַמְאָן
בְּהַגִּי וּבְשָׁרָאָל, וְחַדָּאָן, דְהָוָי יְדַעַין דְאַתְּקַבֵּל בְּרַעֲוָא קְמִי
מְלַכָּא קְדִישָׁא. וְאֲשָׁא אַחֲרָא עַלְאָה קְדִישָׁא נְחִיתָ,

לקבל אשה נתאה, כדיין בר נש איזיל (נ"א דחיל) ואזדעע. קמי מאיריה, ותב בת יובתא שלימתא. למלכא דשדרו ליה דורונא, ואתיישר קמייה, אמר לעבידיה, זיל וטול דורון דא, דאייתיאו לי. כד אמר קוידשא בריך הוא לאורייאל, זיל וקוביל דורונא דבני מקריבין קמא. פמה חדוה משתפחי בכלא, פמה בסימותא בכלא משתכח, פד בהנא וליזאה, וההוא דמקריב קרבנה, מכוייני לקרא קרבנה בדקאות, ביהודה שלים.

טא חזי, כתיב, (ויקרא ט) ותצא אש מלפני יי' ותأكل על המזבח את העולה וגוז. דא אוריאאל, דנחתת בחיזו דasha בשלחובא, עד דנחתת למדbatcha, لكבלא דורונא ואתחזי פאריה רברבא, רביע על קרבנה.

וכד ישראל לא אשתחוו זפאין, או ההוא דמקריב קרבנה לא קרייב בדקא יאות, ולא אתקבל קרבניה, והוא חמאן דלא סליק תננה בארכ מישר, וההוא קם חד רוחא מנוקבא דצפון, וועל למדbatcha, והוא חמאן דיווקנא חד כלבא חציפא, רביע על קרבנה. כדיין הוא ידע דלא אתקבל ברעועה ההוא קרבנה.

למלכא דשדרו ליה דורון, חמאת ליה מלכא דלאו איהו כדא לקרא קמייה, אמר מלכא, אסיקוי ההוא

דורונָא, וְהַבּוּ לֵיהּ לְכַלְבָּא, דְלֹא אִיהּ כְּדֹאי לְאַעֲלָא
קְמָאִ. כֵּה בְשֻׁתָּא דְקָרְבָּנָא אֶתְקָרִיב, וְלֹא אֶתְקָבֵל
בְּרַעְוָא, דְוּרָנָא לְכַלְבָּא אֶתְמָסֶר. וּבְגִין כֵּה הוּא חִמָּאָן,
הַיּוֹקָנָא דְכַלְבָּא עַל גַּבְיוֹ מִדְבָּחָא.

תָא חִזִּי כְתִיב (ד"ג ל"ג ט"א) (ויקרא ט) וַיַּצֵּא אִשְׁמָלְפָנֵי יְיָ וַיַּאֲכַל
עַל הַמִּזְבֵּחַ אֶת הַעֲוֵלָה. אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה, דָא
אוֹרִיאָא"ל, דָא תָּחִזֵּי בְשַׁלְחוּבִיתָא דָא שָׁא עַל מִדְבָּחָא, כַּמָּה
דָא תָּמַרְ רַבִּיעַ עַל קָרְבָּנָא. וּכְדִין חִדּוֹתָא הַוָּה בְּכָלָא,
דָהָא אֶתְקָבֵל בְּרַעְוָא, כַּמָּה דְכִתִּיב, וַיַּרְא כְּבָוד יְיָ אֶל
כָּל הָעָם. וְאֵי לֹא הַוָּה עֲרַבּוּבִיא דְבָנֵי אַהֲרֹן, מִן יוֹמָא
דְגַפְקֵי יִשְׂרָאֵל מִמְצָרִים, לֹא אָשְׁתַּכְחַ רְעוֹא הַכִּי לְעַילָּא
וַתְּתַא.

רְעֵיָה מְהִימָּנָא

פְקוּדָא דָא לְשָׁרוֹף קָדְשִׁים בָּאָשׁ. וְאֶבְתָּרִיהּ וְהַגּוֹטָר מְבָשֵׂר הַזְּבָחָה
בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בָאָשׁ יִשְׁרָף. הַגְּנָאיָן וְאַמְּרוֹאיָן. בְּסְתִּירִי
תוֹרָה, אַיִת קָדְשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא בְקָדְשִׁים, וְאַיִת קָדְשָׁ קָדְשִׁים. מֵהַנָּא
אַיִת לְקָדְשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא בְקָדְשִׁים דְאַתְּקָדוֹן. אֵי תִּמְאָ בְּגִינִּין
יִצְחָק, דְבְשֻׁתָּא דְיִשְׂרָאֵל בְּעֵקָה, סְלִיק אַפְרוֹ שֶׁל יִצְחָק קְמִיהָ,
דָא יִתְּהַבֵּין שְׁרִיפָה אַשְׁתַּזְבוּ בְגִינִיהָ. הָאֵי לְדָרְשָׁא אִיהּוּ. וְאֵי
תִּמְרֹון בְּגִינִּין (צְדִיקָה) (נ"א וְאֵי בְגִינִּין) בְּנֵי אַהֲרֹן דָהָוּ שְׁרִיפָת קָדְשִׁים,
הַכְּתִיב בְּהָוּן וְתַצֵּא אִשְׁמָלְפָנֵי יְיָ וַיַּאֲכַל אֹתָם וְיִמּוֹתָה.
וּמִתְּתַהּוֹן כְפָרָה לְיִשְׂרָאֵל בְמוֹ שְׁרִיפָת קָדְשִׁים, אַוְפָ דָא לְדָרְשָׁא
קְא אָתֵי.

אֲלָא, תָּלַת אֲשֵׁין בְּשֶׁרֶגֶנָּא: אֲשֵׁא חִוּרָא, וְאֲשֵׁא אַוְכָמָא, וְאֲשֵׁא תְּכִלְתָּא. לְקַבֵּל: תֹּרֶה, נְבִיאִים, וּכְתוּבִים. לְקַבֵּל: בְּהָן, לְוֵי, וּיְשָׂרֵאֵל. וְתְּכִלָּת אֵיהַי שְׁכִינָתָא, קְרִיבָא לָזֶן, וְאֵיהַי אַחִידָא בְּאַינְנוּ פְּתִילּוֹת, בְּכָנְפֵי מִצְוָה, דָאַתֵּר בְּהָזָן וְעַשְׂוֵו לָהֶם צִיצִית. וְהָאֵי תְּכִלָּת דָאֵיהַי שְׁכִינָתָא, אֵיהַי דִּינָא, דָאַכְּלָת קְרַבְּנָי וְעַלְוָן.

אֵי אַשְׁכָּחַת בְּנֵי נְשָׁא, דְאַינְנוּ עַצִּים יִבְשִׁים, בְּגֻנוֹנָא דְאַינְנוּ פְּתִילּוֹת יִבְשֵׁין, בְּלֹא מְשַׁחָא, דָאֵיהַי אַוְרִיְתָא רְחִמָּי, אֵיהַי לְזָן (דְּלִידָנוּ) שְׁרִיפָה, וְאַזְקִידָת לְזָן. וּבְגַנִּין דְּעִמִּי הָאָרֶץ אַיִעַן בְּעִירָן, בְּמַה דָאַזְקָמוֹתָה דְאַינְנוּ שְׁקָאן. תְּכִלָּת, דָאֵיהַי אַדְנָי, אַזְקִידָת לְזָן, בְּגַנִּין דְּקָרְבָּנָי לְגַבָּה עִם שְׁרָאֵז, דָאֵיהַי יִצְרָר הַרְעָא, זֶר, הַדָּא הָוָא דְּבָתִיב, (בְּמַדְבָּר א) וְהַזָּר הַקָּרְבָּב יוֹמָת.

וְאֵי בְּמִתְּתָהָזָן חֹרִין בְּתִיּוֹבָתָא, (נ"א פְּרַד שְׁחִיטָה לְזָן מְלָאֵךְ הַמֹּות מִבְּקָאֵל) מְלָאֵךְ מִבְּקָאֵל דָאֵיהַי בְּהָנָא רְבָא, אַרְיָה דָאַכְּלָת קְרַבְּנָי, נְחִית עַלְיָהִי, לְקָרְבָּא לְזָן קְרַבְּנָא קָדָם זַיִן.

וְקָדָם דְּתָפָוק נְשֶׁמֶתִיהִי, מְתֻווְדָה בְּכָמָה וְדוֹיוֹן, וּבְדַגְפִּיק נְשֶׁמֶתִיהִי הָוָא הָזָה מְתָבּוֹן לְגַמּוֹר אֶת הַשֵּׁם, שְׁמָעָא יְשָׂרֵאֵל וּבְרוֹךְ שֵׁם, לְקָרְבָּא נְשֶׁמֶתִיהִי מְאָנָא (נ"א קְרַבְּנָא) לְשֵׁם יְהֹוָה, וְצִרְיךָ לְמְתֻווְדָה לְקָרְבָּא בְּרִיךָ הָוָא, לְקַבֵּל לְקָרְבָּא הַיִם בְּשֶׁמֶתִיהִי, דָאַכְּלָת וִשְׁצֵיאֵי, וְלְאַחֲרָה בְּתִיּוֹבָתָא לְגַבָּי יְהָוָה, אַחֲרֵי הַחֹשֶׁבָן מ"ב. דָאַדְנִי קְרִינָא לֵיהַ דִּינָא דְּמַלְכָוֹתָא דִּינָא.

וַיְבֹ�וּן בְּשֶׁמֶא מְפָרֵשׂ, דָאֵיהַי יוֹדֵה הַיָּא וְאַזְוֵה הַיָּא, בְּלֹב אַחֵר. וּבְיהָיָה יְפֹוק רְוִיחָה. בְּנֶפֶשׁ דִּילִיהַ מְקַבֵּל עַלְיהָ מִיתָּה וִיסּוּרִין. וּבְגַנְשֶׁמֶתָא מוֹדָה בְּכָמָה וְדוֹיוֹן יְמַתְּחָרֶט.

בְּנֶפֶשׁ מְקַבֵּל עַלְיהָ מִיתָּה שְׁחִיטָה שְׁרִיפָה, וְאֵי צִרְיךָ ד' מִיתָּות

בית דין, לאינון סקילה שריפה הרג וחנק, מקבל ליה מאדע נפש דיליה. ובנשمتיה מורה בכתה וידויין, וחזור בתויובתא לנבי אהיה, אחדיר בתריין שמהן יהזה היהה.

במחשבתיה יכזין לאפקא ודוי, וקבלת מיתה עליה, בלב א', דאייהו שמא מפרש, בנוונא דא יוד ה"א וא"ז ה"א. (בבוז) ביה בהנים כורעים ומשתחחים על פניהם, ואומרים ברוך שם קבוע מלכותו לעולם ועד. בבוד, איהו לב בחושבן. וביה היה מתכוין לנמור את השם. (ואיז איה א' בלב).

ותנאיין ואמוראיין, אי תימרנו וכי עם הארץ מנא ידע דא. אלא ודאי עם הארץ איה בשור, או שה, או עז, או (פר) תור, או יונגה. מה בעין לא ידע אוריתא, דאייה שם ידען. וכי עם הארץ, לא ידע. אלא מיכאל בהנא רבא, איהו עbid ליה עולה וקרבנה קדם יי', ואיהו מבזון בשמא מפרש, בסליקו רוחיה, דתפוק בלב אחר, בנוונא דבד נפיק רוחא דבר נש בבל ליליא. ובגין דא אוקמה רבנן, שוב יום אי לפני מיתה, דבל יום יום צרייך בר נש לאחדרא בתויובתא, ולמסר רוחיה לנבייה. דיפוק באחר, הרא הוא דבתיב, (תהלים לא) בירך אפקיד רוחי. ואם הוא תלמיד חכם, עלייה אתרמר (משל יט) יודע צדיק נפש בלהמתו דלית חכם, במו בהנא. כמה דאוקמה הרוצה להחבים ידרים. ואם תלמיד חכם הוא, צרייך שיהא ביה חסיד, עם יי' דאייה חכמה, חסיד. ומאן (דף לג ע"ב) דלית ביה חכמה, לאו איהו חסיד. ובגין דא אוקמה, ולא עם הארץ חסיד. ואי אית ביה ה', חמישה חומשי תורה, דאתה הייבו משמאלא, אתקני גבור בתורה, וירא חטא. ואי איהו בור, אתרמר ביה, אין בור ירא חטא.

ומאן דזבי לסתפּארת, דאיהו ו', ואיהו חכם מבין בתורה וירא חטא, יירית מלבותיה, דאיהו ה"א, מצוות המלך, אי עבד פקודי מלכּא. ביזון דזבי לשם יהוזה, זבי לשׂמא מפְרֵשׁ דאתקְרי אָדָם, וְדָא יוֹדֵה ה"א וְאָזֵה ה"א. בְּהַהְוָא זְמָנָא שְׁלִיטָה עַל גּוֹפּוֹה, דאיהו שותפוֹ דְּנֶפְשׁ הַבְּהָמִית. וּרוּחַ הַבְּהָמִית דְּבָנֶפְשׁ הַבְּהָמִית עֲשִׂיָּת הַבְּלִי עַלְמָא, רוח מִמְלָא בְּהַבְּלִי עַלְמָא (גַּשְׁמָה דְּבָה בְּלִי הרהוריין ומתחשבות דהבליל עַלְמָא). וְתַלְמִיד חִכּוּם שְׁלִיטָה עַלְיִיהוּ.

הָרָא הוּא דְּכַתִּיב, (בראשית א) וַיַּרְדּוּ בְּדִגְתַּת הַיּוֹם וַיַּעֲזֹב הַשְׁמִינִים וּבַבְּהָמָה וּבְכָל הָאָרֶץ. מַאי וּבְכָל הָאָרֶץ. דָא גּוֹפָא, עוֹלָם קָטָן, וְדָחָלֵין מְגִיה, הָרָא הוּא דְּכַתִּיב, (בראשית ט) וּמוֹרָאָכָם וְחַתְּכָם. מִסְטָרָא דִימִינָא, שְׁלִיטָה עַלְיִיהוּ, בֵּיה וַיַּרְדוּ, בְּמַה דָּאָת וְחַתְּכָם. מִסְטָרָא דִשְׁמָאָלָא, דָחָלֵין מְגִיה, הָרָא הוּא דְּכַתִּיב וּמוֹרָאָכָם וְחַתְּכָם. וְעַלְיהָ אָתָּמָר, יָדָע צְדִיק נֶפֶשׁ בְּהַמְּתוֹן.

בַּתֵּר דאיהו צדיק, לא יהיב ליה שבר מצות, לית ליה אנְגָרָא בְּעַלְמָא דָא, וְלֹא מְזֻנָּא לְבָעֵירָן דְּעַנִּי חַשּׁוֹב בְּמַתָּה. איהו עַמְּשָׁבֵכְנָתָא בְּקַבְּיעָו דִילָה עַמְּה עַל בָּלָא.

(דברים ח) כי יי' אלְהִיךְ אָשׁ אָזְבָּלָה הוּא. האי אש, צריך ליה תמיד עַמְּה, דְּלִית ליה בְּבִיה, דאיהו אָכִיל בְּלִ קְרָבָנִין דְּצָלוֹתִין, וּמְלִין דְּאוֹרִיתָא. דאיהי شبִינָתָא איהו פְּרָנָסָה הַילִילָה, וּבְמַה. בְּצָלוֹתִין, הָרָא הוּא דְּכַתִּיב, (שיר השירים ח) פָתָחִי לֵי. פָתָחִי לֵי, בְּצָלוֹתָא דָאָתָמָר בָּה (תהלים נא) אַדְנִי שְׁפִתִּי תְּפִתָּח, דאיהי אָחֹתִי רַעַתִּי, וְלִית רַעַתִּי אֶלָּא פְּרָנָסָתִי, דְּבָה מְתָקָנִין מְאַכְלִין דְּקָרְבָנִין דְּמַלְכָא בְּנִין קְרִישָׁין, בְּכָמָה מִינִי מְאַכְלִים, בְּנָהָמָא דְּאוֹרִיתָא.